

Foglalkozási megbetegedés, kockázat elemzés

Amennyiben a munkavállaló azt jelenti be munkáltatójának, hogy foglalkozási megbetegedést szenvedett el, azaz egészségi állapota romlása foglalkozásával áll összefüggésben – azaz az egészségromlás hosszabb távon, hosszabb időtartam után következik be, amelyet a dolgozó a munkahelyi körülményeire vezet vissza -, azt foglalkozása (munkaköre) gyakorlása okozta, akkor az ezt megállapító orvos bejelentést tesz a kormányhivatal járási hivatalához (munkavédelmi hatósághoz). A foglalkozási megbetegedés kivizsgálásába a foglalkozás-egészségügyi szolgálat orvosát, a munkáltatót és a munkavállalók érdekképviselőjét (munkavédelmi képviselőt) is be kell vonni, valamint a vizsgálat során a megbetegedés és az expozíció okainak feltárása érdekében más hatóság, illetve intézmény is megkereshető. Munkabaleset esetén is kötelező az orvos részvétele a kivizsgálás folyamatában, a munkabaleset esetén csupán a súlyos munkabaleset kivizsgálásában kötelező az orvos részvétele, nem súlyos baleset esetén az orvos maga dönti el, hogy részt kíván-e venni a kivizsgálás folyamatában.

Frissítve: 2020.08.31.

Ez az eljárás vonatkozik természetesen a munkaviszonyban állókon kívül azokra is, akik például tanulói jogviszonyban, vagy hallgatói jogviszonyban állnak, és vonatkozik a szövetkezeti tagság alapján munkát végzőkre is. Amennyiben ugyanis ezekre a külön jogviszonyokra nincs sajátos külön szabályozás, úgy természetesen a munkavégzés általános szabályai az irányadóak. Így tehát az eddig elmondottak vonatkoznak az általános és középiskolai tanulókra, mert a tanulói jogviszony során, például az iskolában vagy az iskolai sportolás során elszenvedett baleset is munkabaleset, de ugyanez vonatkozik a főiskolai, egyetemi hallgatókra is a hallgatói jogviszony ideje alatt, és az itt elszenvedett baleset esetén is fel kell venni a munkabaleseti jegyzőkönyvet, és az eljárás azonos az előzőekben írtakkal. Ez az eljárás vonatkozik egyébként a közalkalmazotti, köztisztviselői, stb. jogviszonyokra is.

Érdemes még kiemelni a munkabalesettel kapcsolatosan, hogy az Mvt. által idesorolt foglalkozási megbetegedés ténylegesen mit is jelent. A munkáltatónak az adott munkahely megnyitását megelőzően kockázatelemzést kell elvégeznie, és ennek során fel kell mérni teljes részletességgel, hogy az adott munkahelyen milyen

munkaköröket töltenek be a dolgozók, részletesen elemezni kell az egyes munkakörök betöltésekor megvalósuló munkakörülményeket, és elemezni kell – meg kell határozni – minden egyes munkakörhöz kapcsolódóan annak besorolását annak megfelelően, hogy a munkakör az egészségre mennyire veszélyes.

Vannak olyan munkakörök, amelyekről maga a jogszabály ismeri el, hogy egészségre veszélyesek, ilyenek például általánosságban a mélyművelésű bányákban betöltött földalatti munkakörök, de ilyenek az azon munkakörök is, amelyek betöltői jelentős porártalomnak vannak kitéve, azaz szilikózis veszélyes a munkakör.

Természetesen nem csak abban a munkakörben lehet foglalkozási megbetegedést megállapítani, amelyet jogszabály ilyenek minősít, ezeknél ugyanis a megbetegedés a jogszabály erejénél fogva minősül foglalkozási megbetegedésnek. A többi munkakörnél, ahol a munkavállaló foglalkozási megbetegedésre hivatkozik, esetenként és egyedileg kell azt vizsgálni, hogy az adott munkakör egészségre veszélyes-e, és a keletkezett megbetegedés ok-okozati összefüggésben áll-e a munkahelyi – munkavégzési – körülményekkel. Meg kell jegyezni, hogy

amennyiben jogszabály nyilvánít valamely betegséget foglalkozási megbetegedésnek, úgy az esetek többségében ezen munkakörök betöltői munkaidő kedvezményben, illetve a nyugdíjszámítás szempontjából kedvezményben részesülnek.